

ת"פ 56117/07/22 - מדינת ישראל נגד נתנאל עמר

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 56117-07-22 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דניאל בן חמו
נגד	הנאשם	נתנאל עמר ע"י ב"כ מתמחה הגב' רון שמעיה ממשרדו של עוה"ד דורון נוי

גזר דין

הנאשם חזר בו מכפירתו במהלך שמיעת הראיות, הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום: פציעה כשעבריו מזויין - לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.

תמצית עובדות כתב האישום

לפי כתב האישום, בתאריך 17.07.22, התגלע ויכוח בין המתלון לבין הנאשם במסעדת "שאולי" באור עקיבא שלאחריו יצא המתלון מהמסעדה.

הנאשם יצא בעקבות המתלון בעודו אוחז בקבוק זכוכית שניפץ על הקרקע. הנאשם הניף את הבקבוק בידו אל עבר המתלון ודקר אותו בגבו. כתוצאה מכך נגרם למתלון חתך פתוח ומדמם בגבו באורך 5 ס"מ וחלקי זכוכית ננעצו בחתך. בעקבות כך נזקק המתלון לטיפול רפואי שכלל הרדמה מקומית, הוצאת חלקי הזכוכית מהחתך וסגירת החתך בסיכות.

לאחר דקירת המתלון עזב הנאשם את המקום והתייצב לחקירה רק בתאריך 23.07.22 לאחר שבלשי וחוקרי המשטרה יצרו קשר עימו ועם בת זוגו ודרשו ממנו להתייצב.

הנאשם נעצר בתאריך 23.07.22 ועודנו נתון במעצר.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגיש תיעוד רפואי של המתלון והפגיעות שנגרמו לו (ת/3-4) והפנה לנסיבות העבירות ולערכים

המוגנים שנפגעו. עוד טען שהימנעות המתלונן מלהעיד בפני בית המשפט ולהצביע על הנאשם כמי שדקר אותו נבעה מתוך פחד ולא מתוך חמלה. ב"כ המאשימה טען שהסכסוך היה נקודתי ומזדמן אך בשל הפגיעה החמורה יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם לנסיבות העבירות כנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל תוך הפניה לפסיקה רלוונטית.

לאור עברו הפלילי של הנאשם (ת/11) הכולל 2 הרשעות קודמות בעבירת אלימות וקיומו של מאסר מותנה (ת/12) אשר לא הרתיעו את הנאשם, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם ברף הבינוני של המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר וזאת לצד ענישה נלווית בדמות התחייבות ופיצוי למתלונן.

לטובת הנאשם העיד אביו אשר סיפר על נסיבות חייו המורכבות שלו ושל בנו הנאשם וביקש את רחמי בית המשפט בשיקום הנאשם.

הסנגור הפנה לעובדות האירוע ולהיותו בלתי מתוכנן. נטען כי האירוע החל בשל ויכוח בין הנאשם למתלונן שהיה תחת השפעת סמים וידוע כי הוא נוהג לבקש כסף באופן תוקפני ואף נהג באגרסיביות כלפי הצוות הרפואי שטיפל בו. הפגיעה שנגרמה הייתה שטחית ולא הצריכה אשפוז. לאור האמור, ביקש הסנגור לקבוע מתחם ענישה בין 6-9 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנה לפסיקה רלוונטית.

לאור הודאתו של הנאשם והחיסכון המשמעותי בזמן השיפוט, כמו גם לקיחת האחריות ונסיבות חייו הקשות, ביקש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף או למצער חלקו בחופף.

הנאשם טען שכיום הוא נמצא במקום אחר, לוקח אחריות ועובר טיפול בהתמכרויות. הוא איננו מתכחש לעבירה אך אלה אינם החיים שהוא רוצה. הוא מעוניין להקים בית ומעצרו נתן לו כלים להתנהגות בעתיד.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הערכים המוגנים בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות הינם הגנה על שלמות גופו וביטחונו האישי של אדם, על בריאותו ושלוותו, על הביטחון האישי של כל פרט ופרט ועל הסדר הציבורי ושלומו הציבורי בכלל. העונש המרבי הקבוע בצד העבירה, 6 שנות מאסר, משקף את החומרה היתרה המיוחסת לה. במקרה הנדון, הפגיעה בערכים אלו היא ממשית. למתלונן נגרם חתך מדמם בגבו באורך של חמישה ס"מ שהצריך בדיקות, הוצאת חלקי הזכוכית מגבו וסגירתו בסיכות. בע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן [פורסם בנבו] (10.11.09) נאמר:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כול אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברתה הישראלית על כול צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כול איש ותדע כול אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

וכן ככפי שנאמר בע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה (23.03.16) אמנם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות אך דברים אלה מתאימים גם כאן בשינויים המחויבים:

"רבות כבר נפסק אודות תופעת השימוש בסכינים ושאר סוגי נשק קר כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מבתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים"

בע"פ 379/15 לוי נ' מדינת ישראל (26.07.15) נאמר כך: **"ראוי להדגיש כי החבטה בפניו של אדם אחר באמצעות בקבוק זכוכית מלא בחציו עלולה לגרום לחבלה חמורה מן הסוג שאכן נגרמה למתלונן, ואף לחבלות חמורות בהרבה - מסוג החבלות הנגרמות באמצעות סכין. זאת משום שבעצם מעשה החבטה באמצעות בקבוק זכוכית ריק למחצה, טמון החשש שמא תתנפץ הזכוכית באופן השקול לחבלה באמצעות חפץ חד כדוגמת סכין, ובפרט כאשר פעולת הניפוח מתרחשת בקרבת אזור גופני רגיש."**

לענין מנעד הענישה הרחב נכתב בענין זדה: **"אירועי אלימות המגולמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהיא העבירה העיקרית בה הורשע המשיב, עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן, הפסיקה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה. בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די בהתייחסות לסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ובנסיבות האירועים הספציפיים בגין הורשע הנאשם"**

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו היא הטלת מאסר בפועל לתקופה ממושכת.

בע"פ 4609/14 צורדקר בסט נ' מדינת ישראל (01.03.15) קיבל בית המשפט העליון את ערעור הנאשם שהורשע בניסיון לגרימת חבלה באמצעות בקבוק זכוכית שבור במאבטח של מלון על רקע שכרות והקל בעונשו מ-18 חודשי

מאסר ל-9 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי ת"א) 3144-04-15 **מדינת ישראל נ' רביבו** (04.04.16) הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שבהיותו שיכור, זרק וניפץ בקבוק וודקה על נהג הסעות שסירב להסיעו וגרם לו לשבר באפו.

בע"פ 4011/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.11.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 7 חודשי מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער הכה מאבטח באמצעות בקבוק שתייה וגרם לו שבר בגולגולת, חתך במצח ואובדן הכרה. המערער היה על סף בגירות ואחרי שתייה מופרזת של אלכוהול, לחובתו עבר פלילי בגינו ריצה כבר עונש מאסר והוא לא נטל אחריות מלאה על המעשים. עוד נקבע כי לנוכח חומרת המעשים עונש המאסר שהוטל עליו הינו מקל מאוד.

ברע"פ 1601/14 **פרץ נ' מדינת ישראל** (03.03.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזוין ותקיפה סתם. המערער תקף את המתלונן בכניסה למועדון, דחף אותו, השליך לעברו אבן שלא פגעה בו ובהמשך הכה בפניו באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לו לשני פצעים סביב עין שמאל.

בעפ"ג (מרכז) 37112-10-15 **מדינת ישראל נ' היילה** (17.12.16) הוחמר עונשו של המערער ל-12 חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת עונשי מאסר מותנים לאחר שהמערער בהיותו נתון להשפעת אלכוהול חבט בראשו של המתלונן באמצעות בקבוק בירה שהתנפץ בעקבות כך. למתלונן נגרם חתך בצידו של הראש שטופל בהדבקה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' בריזנסקי** (22.03.10) נדחה ערעור על קולת עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. לאחר שתיית אלכוהול עם חבריו שבר המשיב, שהיה חייל באותה עת, בקבוק זכוכית ריק על ראשו של אחד מחבריו והכה חבר נוסף בבקבוק השבור וגרם לו חתכים גדולים. המשיב הורשע לאחר שמיעת הוכחות ושירות המבחן המליץ על אפיק טיפולי. נקבע כי לצד החומרה היתרה שבמעשיו, יש חשיבות להליך השיקומי המבטיח והמשמעותי שבו מצוי המשיב. הודגש כי זהו מקרה יוצא דופן המצדיק העדפת שיקולי שיקום.

בת"פ 46974-06-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.11.14) הורשע הנאשם, כבן 24 שדרש להיכנס לבית הוריו למרות התנגדות אמו, אחז בשבר בקבוק, פצע את אחיו וגרם לו חתך באורך 5 ס"מ שהצריך סגירה בסיכות. לנאשם נסיבות חיים קשות והוא בעל עבר פלילי הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 6 חודשים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו של הנאשם ל-15 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת התנאי.

בענייננו, הנאשם לא הצטייד מראש בכלי נשק, המעשה לא תוכנן מראש אלא התרחש ספונטנית. עם זאת, אני דוחה את טענות הסנגור המאשימות את המתלונן בהתנהגות תוקפנית כלפי הנאשם מקום בו לא הוזכרו נסיבות מעין אלה

בכתב האישום. מנגד, עובדות כתב האישום כן מתארות כיצד לאחר שהמתלונן יצא מהמסעדה, יצא הנאשם אחריו ודקר אותו בגבו. נסיבות אלה של דקירת אדם בגבו בעודו מתרחק מן הנאשם מלמדות על חומרת הפגיעה בערכים המוגנים וכן מלמדות על פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם.

לנוכח מכלול נסיבות אלו, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לנסיבות המקרה נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם, כבן 22, בעל 2 הרשעות קודמות, האחרונה שבהן מחודש פברואר 2022, בגין חבלה חמורה (בין היתר) בגינה הוטל עליו עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים וכן מאסר על תנאי למשך 6 חודשים בר הפעלה בתיק זה. עם זאת, הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל כל טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו.

הנזק שנגרם למתלונן אמנם איננו עניין של מה בכך ובקלות יכול היה להיגרם נזק חמור בהרבה אולם בפועל, הנאשם גרם לחתך אשר הצריך סגירה באמצעות סיכות בלבד ללא אשפוז.

מנגד, אזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהודה במהלך שמיעת הראיות, חסך עדותם של מרבית העדים, חסך זמן שיפוטי יקר ולקח בסופו של דבר אחריות על מעשיו.

כך גם, מצאתי לנכון לתת משקל לכך שהנאשם נתון במעצר מזה כשישה וחצי חודשים, כאשר ידוע כי תקופת המעצר קשה היא מתקופת מאסר.

בשים לב לנתונים שפורטו, ולאור הישנות המקרים, מצאתי לנכון למקם את הנאשם באמצע המתחם אך לכיוון הרף התחתון ולהטיל על הנאשם תקופת מאסר בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד וכן הטלת סנקציה כלכלית.

עתירת המאשימה להפעלת המאסר המותנה במצטבר

על פי הוראות סעיף 55(א) לחוק העונשין, נאשם אשר נדון למאסר על תנאי והורשע בגין עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי. מטרתו של עונש המאסר המותנה, להוות מעין חרב אשר תלויה מעל ראשו של הנאשם, באופן שהמאסר המותנה יכול להפוך למאסר בפועל של ממש. באופן זה, יחויב הנאשם אשר נדון לעונש מאסר מותנה, לנהוג בזהירות יתרה בתקופת התנאי וככל שאכן לא יפר את תקופת התנאי, כך ההנחה היא שיקפיד ביתר שאת בהמשך דרכו גם לאחר תום תקופת העונש המותנה.

נגד הנאשם תלוי מאסר מותנה, בר הפעלה, של 6 חודשים אשר ניתן בנוכחותו בתיק 16795-02-19 בגזר דין מתאריך 18.02.20. במסגרת גזר הדין, הוטלו על הנאשם מאסר בפועל של 18 חודשים, פיצוי למתלונן ומאסר מותנה למשך 6 חודשים בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש או חבלה חמורה.

כפי שנאמר זה מכבר, העבירה אותה ביצע הנאשם עבירה חמורה היא ואם לא די בכך, הנאשם ביצעה בעוד שעונש מאסר על תנאי מרחף מעל לראשו אך לא מרתיעו. עובדה זו, יש בה די כדי לדון את הנאשם לתקופת מאסר בפועל. כמו כן, גיליון הרשעותיו של הנאשם והעובדה שרק שנה קודם לכן שוחרר ממאסר בגין עבירות אלימות אחרות מעידים על היעדר הפנמה והיעדר הרתעה.

הכלל ע"פ סעיף 58 לחוק העונשין שעונש מאסר מותנה יופעל במצטבר. חפיפת עונשי מאסר ייקבעו מנימוקים שירשמו ויש מקרים בהם הדבר נקבע משיקולי שיקום.

בענייננו, הנאשם איננו מתפקד באופן נורמטיבי וזוהי איננה הסתבכותו הראשונה.

בנסיבות אלה, לא מצאתי שנסיבות העבירות ונסיבותיו של הנאשם מצדיקות חפיפת המאסרים במלואם.

עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם אכן הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולקח אחריות על מעשיו וזאת טרם שמיעת כלל הראיות. נסיבות אלה תובאנה לזכות הנאשם במידה המתאימה כך שעונשו של הנאשם ימוקם בשליש התחתון של המתחם והמאסר המותנה יופעל רק בחלקו במצטבר.

משכך ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 11 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 6 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי בחיפה בתיק 16795-02-19 גזר דין מתאריך 18.02.20 **מתוכו 3 חודשים ירוצו בחופף ו- 3 חודשים ירוצו במצטבר.**

סופו של דבר אני גוזר על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל שיחושבו ממועד מעצרו של הנאשם בתיק זה - 23.07.22.

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על כל עבירה מסוג אלימות גופנית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.

3. פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪. יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 1/7/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
עמוד 6

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 3,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור תוך 3 שנים, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על עבירת פציעה בנסיבות מחמירות כשעברין מזויין.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.